

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg m. v.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1280, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1225 fg.).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændrings- og Underændringsforslag:

Til § 1.

Af *Bluhme*:

1) I Litra e. efter „Bramminge“ tilføjes: „og fra et Punkt paa denne Bane (ved Agerbæk) til Esbjerg“.

Til § 6.

Af *H. Madsen*:

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 36 i Udvalgets Betænkning.

2) Efter „Øster Vraa“ tilføjes: „eventuelt over Lendum til Frederikshavn“.

Af *Jessen*:

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 44 i Udvalgets Betænkning.

3) Efter „Taps“ tilføjes:
„Eventuel Forlængelse af Banen fra Taps til Grænsen, saasnart Kredsagen har vedtaget Anlæg af en Bane fra Christiansfeld til den danske Grænse.“

Af *Pinstrup*:

4) Efter Nr. 11 tilføjes som nyt Punkt:
„Forlængelse af Odense—Kerteminde—Dalby-Jernbanen til Martofte.“

Baneanlægget føres ind under de i § 9 nævnte Baner, der faa Halvdelen af Anlægssummen fra Staten.

Af *Jungersen*:

5) Der indsættes under Rubrikken „I Jylland“ et nyt Nummer, saalydende:

„En Jernbane fra Aalbæk over Tornby til Hjørring med Sidespor fra Tornby til Hirtshals.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (*Thomas Larsen*): Jeg tænker jeg er i fuld Overensstemmelse med samtlige Tingets Medlemmer, naar jeg udtaler, at det skal være min Bestræbelse at sammentrænge mine Udtalelser saa meget som muligt. Vi ere sikkert alle enige om, at vi gerne skulde have denne store og vigtige Sag gennemført allerede i Aar. Og da vi nu ere komne lidt langt hen paa Samlingen, vilde det være rart, om vi kunde fatte os saa kort som muligt for derved at fremskynde, at Sagen kommer op i det andet Ting. Derfor skal jeg undlade at omtale den store Mængde Andragender, der ere indkomne til Udvalget saavel i Fjor som i Aar. De udgøre et ret tykt Bind i den Beretning, som Udvalget afgav i Fjor, og de fylde ogsaa godt op i den Betænkning, der er afgiven i Aar. Hvis en nogenlunde udførlig Omtale af disse Andragender skulde finde Sted, kunde jeg komme til at tale i Dagevis, hvad det høje Ting sikkert ikke er interesseret i. Kun for saa vidt disse Andragender berøre de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag, skal jeg omtale dem.

Lad mig endnu forudskikke den Bemærkning, at der baade ved disse Andragender og ved de 90 Deputationer, der have søgt Foretræde hos Udvalget, er fremkommet en Mængde ny Krav dels om Ændringer i de foreslaaede Jernbanelinier dels om Anlæg af helt ny Linier. Det siger sig selv, at det har været umuligt for Udvalget at imødekomme alle disse Ønsker og Krav. Etsteds maa der jo hugges igennem.

Man kunde selvfølgelig sige, og jeg har været tilbøjelig til at sige dette, at den Grænse, hvor der skulde hugges igennem, skulde være den af Regeringen fastslaaede. Men det er en selvfølgelig Sag, at naar et Udvalg faar en Sag som denne under Behandling, der i den Grad, som Tilfældet er, er i Stand til at bemægtige sig Sine, vil det ikke være til at undgaa, at der optages enkelte ny Krav, og Udvalget eller dets Flertal har ogsaa optaget forskellige saadanne. Men man har i det store og hele maattet afskære Hovedmassen af de ny Krav, der have været fremsatte, og Motivet har for Udvalget eller dets Flertal til Dels været, at for dem, der have søgt at faa ny Jernbanekrav ind paa Forslaget, har det ikke kunnet være nogen meget stor Tilfredsstillelse at faa optaget Forslag, der først ville kunne realiseres om en Snes Aar. Anlægget af de foreslaaede Jernbaner antages at ville tage omtrent